

Bibeln OCH BEKÄNNELSE

- Tänk på era ledare s. 6
- Konst till Guds ära s. 9
- Är det alltid syndigt att vara rädd för döden? s. 11

Nr 4 2009 – ÅRGÅNG 23. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

"Bed och ni skall få"
(Matt 7:7)

MARIANNE MORTENSEN

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.
Prenumerationsavgift 150 kr per år.

Redaktion:

Ingvar Adriansson (red.), Øyvind Edvardsen,
Birgitta Erlandsson, Gunilla Hedkvist.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se, www.lbk.cc

Prenumerationsavgift och gåvor till Bibel och Bekännelse:

LBKs postgiro 22 73 36-5.

Märk talongen: »Till Bibel och Bekännelse».

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runt om i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

Tre platser har denna sommar erbjudit lutherska trossyskon underbar gemenskap och rik biblisk uppbyggelse: Rokua i Finland, Grinde i Norge och Hjälmargården i Sverige. Dagarna i Grinde kan betecknas som historiska, eftersom norska delen av LBK konstituerade sig som en egen kyrka, LBK i Norge, vid detta möte. Våra kära norrmän fick god starthjälp med bl.a besök av president John Moldstad från ELS, USA och preses Rolf Borszik från Evangelisk-lutherska frikyrkan i Tyskland.

När Lutherska bekännelsekyrkan bildades i Uppsala 1974 var det ett 30-tal personer som skrev på grunddokumentet. LBK har sedan dess inte växt explosionsartat, men trots lärostrider och svårigheter växer vi sakta och när nya människor med evangeliet om Kristus och biblisk och luthersk undervisning. Det nordiska samarbetet mellan LBK i Sverige, Norge och Finland fungerar väl. Trots vissa språkproblem blev lägret i finska Rokua en stor upplevelse för de svenska gästerna. Med väl förberedda föredrag översatta till svenska övervinns språkliga barriärer och den gemensamma tron och bekännelsen binder samman. Vi tackar Gud för vårt nordiska samarbete och ber att han skyddar och bevarar våra finska och norska systerkyrkor från allt ont.

Att vår bekännelsekyrka behövs förstår var och en. Mitt i sommarvärmen fick jag tag i ett nr av den svenska kvällstidningen Aftonbladet. Där skrev den politiska chefredaktören som också är präst i Svenska kyrkan: *Nu är snart den unkna doften av konservativt tänkande borta ur den Svenska kyrkan. Stockholm får inom kort sin första öppett homosexuella kvinnliga biskop, det gamla inkrökta tänkandet är på väg bort och har fått lämna vägen öppen för nya friska tankar och ideer.*

Den naturliga lagen sätts åt sidan, inget är heligt längre och man undrar hur lågt det går att sjunka. Vår tid är svår och jag tänker särskilt på våra ungdomar som ständigt påverkas av intryck från ett tänkande som är främmande för Bibeln. Hur ska de orka stå emot? Den hjälp de framför allt behöver är att vi små bekännelsetrognare i Norden satsar vår kraft på dem och inte fastnar i ett oändligt diskuterande om sådant som Bibeln varken förbjuder eller tillåter. Vi måste åtminstone ge våra ungdomar en sportslig chans. De ska föra arvet vidare! Och det är vi som ger dem förutsättningarna.

Till stor glädje för många har nu vår utmärkta Katekes kommit i nytryck och finns åter till försäljning. Läs den och sprid den!

I detta nummer av Bibel och bekännelse finns utförliga reportage och utblickar från de läger som hölls under sommaren. En annan intressant sak som uppmärksammas är att en revision av Svenska Folkbibeln har påbörjats. Trots att Folkbibeln bara funnits i drygt tio år är det dags att se över språket som hela tiden förändras. Johannesevangeliet och Första Johannesbrevet finns nu att köpa i en pocketupplaga på Stiftelsen Bibliocums förlag.

När höstmörkret tränger på kan vi göra som en av våra pionjärer Ines Lindblom så ofta gjorde, avsätta tid för att lyssna till Ordet. Alla föredrag och predikningar som hölls på våra läger finns att tillgå. "Hör så får din själ leva" är Bibelns uppmaning till oss. Genom att lyssna till Guds ord och förkovra oss i Bibelns undervisning växer vi i helgelsen och blir måna om och tacksamma för allt vi äger genom Ordet.

Låt Kristi frid regera i edra hjärtan, den frid som ni blev kallade till i en enda kropp, och var tacksamma. Kol 3:15

Ingvar Adriansson

Vi är bara förvaltare

Predikan över 1 Krönikeboken 29:10-13

av Lars Gunnarsson

Kung David hade en önskan att få bygga ett hus till Herrens ära. Självsatt David i ett fint hus av cederträ medan Guds ark stod i ett tält. Detta förhållande tyckte David var alldeles fel, men genom profeten Natan fick han veta att den som skulle bygga templet var hans son Salomo. Gud ville inte låta David bygga det på grund av allt blod han hade utgjutit. Men David drog ändå igång insamling av byggmateriel till tempelbygget, och när han såg vilka stora gåvor som hade influtit lovade och prisade han Gud inför hela församlingen. Det är denna lovprisning vi nu ska stanna inför. Den har så mycket att ge oss och bör fylla också oss med tacksamhet, glädje och lovprisning.

”Lovad vare du, HERRE vår fader Israels Gud, från evighet till evighet!” Så inleder David sin bön och tacksägelse. Han vet att Gud är av evighet, han vet att det är sant vad också Mose bekände: ”Innan bergen blev till och jorden och världen, ja, från evighet till evighet är du, Gud.” Eller som det står hos Jesaja: ”Vem har mätt vattnen

i sin kupade hand och tagit mått på himlens vidd med sina utspända fingrar?” Det är en beklännelse som är helt annorlunda än den vi hör från dagens kyrkoledare och teologer. I vår tid är Gud degraderad till något helt annat, en Gud som man

härlighet och glans och majestät, ja, allt vad i himlen och på jorden är. Ditt, o HERRE, är riket, och du har upphöjt dig till ett huvud över allt.” Javisst, allt detta tillhör vår Gud och visst är han ett huvud över alltsammans. Vi ser i hans skapelse

vilken mäktig, fullkomlig och väldig Gud vi har, en Gud som förmår precis allting. Tänk så ynkligt det blir när människor försöker sätta Gud på plats och menar sig kunna avgöra vad han möjligen har gjort och kan ha sagt.

”Rikedom och ära kommer från dig”. David vet att allt det han har fått är gåvor från Gud. Vi människor äger egentligen ingenting. De mest framgångsrika människor som har skaffat sig stora förmögenheter utgör inget

undantag. Ingen kan göra någonting om det inte blir honom givet av Skaparen. Vissa får från början mer, andra får mindre av denna världens goda. Vissa ärver stora rikedomar och förvaltar dem väl så att de växer. Vissa har ett gott förstånd och kan utnyttja sin begåvning. Men även duglighet, energi, praktiskt handlag, affärsbegåvning o.s.v. är alltsammans gåvor av Ska-

anpassar till vad man själv finner lämpligt.

Men Davids Gud är en Gud som är av evighet och också ska prisas i evighet. I Uppenbarelseboken heter det: ”Amen. Lovet och priset och tacksägelsen, äran, makten och väldet tillhör vår Gud i evigheternas evigheter. Amen.”

Så fortsätter David: ”Dig, HERRE, tillhör storhet och makt,

paren, vi är bara förvaltare av hans egendom.

”Du råder över allt, och i din hand är kraft och makt. Det står i din hand att göra vad som helst, stort och starkt.” Över hela skapelsen råder Gud och i hans hand är kraft och makt. Det borde fylla hans fiender med förskräckelse att höra om en så väldig Gud. Hur vågar man träda upp mot honom och

öppet kritisera och förneka vad han har sagt och gjort? Den bibliska historien vittnar om hur Gud straffar och förgör sina motståndare. När man länge nog hade trotsat honom och vänt sig bort ifrån honom drabbades man av hans vrede. Gång på gång inträffade detta, men ändå fortsatte man att opponera sig. På samma sätt är det också i vår tid. Man känner inte den ende sanne Guden och därför känner man inte heller till hans storhet, styrka och makt, och man vill egentligen inte veta av den. Man vill hålla sig undan från den ende sanne Guden.

Kung David hade blivit mäktig och stor. Från att ha varit en herdegosse hade han blivit kung. Men han visste vem han hade att tacka för allt. Hans fader Israels eller Jakobs Gud var den som av godhet och nåd hade gett honom alltsammans.

Nu hade David kommit till slutet av sin levnad och var gammal och mätt på att leva. Han hade fått så mycket gott av HERREN och hade nu genom insamlingen till tempelbygget också själv kunnat skänka en stor gåva. Han hade fått för intet och kunde också ge för intet. Men David hade också under sin levnad fått gå igenom många svårigheter och bedrävelser. Han hade kommit

i onåd under kung Saul, som stod efter att döda honom. Hans egen son, Absalom, hade satt sig upp emot honom och till och med gått in till Davids biustrur och legat med dem, allt för att bedröva och förnedra sin far. Själv hade David gjort sig skyldig till både mord och äktenskapsbrott under sin tid som kung. Men under allt detta höll han ändå fast vid HERREN.

Hela tiden hade han sitt hopp, sin glädje och tröst i honom. Det var HERREN som var hans herde, Herrens käpp och stav tröstade honom.

Du och jag har all anledning att stämma in i Davids bön och tacksägelse. Tänk på hur god Gud har varit

emot oss, hur mycken godhet och omtanke han på olika sätt har visat oss! Vi har allt i överflöd, allt vad vi behöver. Och allt har vi fått för att Gud är så god och dessutom *älskar* oss. Inget av allt detta förtjänar vi. Vi är ju när allt kommer omkring ganska ohederliga förvaltare, precis som den förvaltare Jesus berättar om i vår evangelietext. Inför Gud och hans heliga lag är vi ohederliga, vi gör inte rätt för oss. Om vi skulle träda fram för Gud och göra räkenskap för vår förvaltning så måste domen bli att vi är ohederliga, vi kan inte vara Guds förvaltare. Vi syndar jämt och ständigt och trots att vi vet att vi gör fel är vi så svaga och arma att vi ändå fortsätter att fela. Vi klarar inte av att leva ett rättfärdigt och heligt liv ens som kristna. Med sorg i hjärtat tvingas vi göra samma bekännelse som Paulus: ”Viljan finns hos mig, men att göra det goda förmår jag inte. Ja, det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag.”

Ändå vill Gud ha med oss att göra. Och inte bara det. Han älskar oss också! Ja, han älskar oss så till den milda grad att han sände det käraste han hade, sin Son, Jesus Kristus. ”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son.” Ingen av alla de gåvor och välsignelser vi har fått för vår timliga välfärd kan jämföras med denna gåva. Han inte bara sände honom till vår värld och lät honom bli människa, utan han lät honom också stå i vårt ställe och bli vår Frälsare, vår räddare. Våra synder, vår ohederlighet och vår orättfärdighet tog han på sig och så skänker han oss sin rättfärdighet i stället. Vilken underbar Gud vi har! Vilken underbar Frälsare vi har!

Vi vet inte särskilt mycket om vår framtid här på jorden. Kanske är våra återstående dagar ganska få. Trots att vi får så mycket gott är ändå vår tillvaro osäker och otrygg. Oförutsedda händelser kan snabbt förändra det mesta. Det som vi idag har kärt och gläder oss åt kan i morgon tas ifrån oss. Ingenting här är beständigt. Men en sak står fast: Guds ord och löften är orubbliga. Bibeln säger: *Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser. . . Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud.* Guds löften om frälsning i Jesus Kristus gäller alla dagar intill tidens slut.

Visst finns det all anledning för oss att av hela vårt hjärta instämma också i den sista versen i vår text: *”Så tackar vi dig nu, vår Gud, och lovar ditt härliga namn.”* Amen.

Det som vi idag har kärt och gläder oss åt kan i morgon tas ifrån oss. Ingenting här är beständigt. Men en sak står fast: Guds ord och löften är orubbliga.

Avslöjad!

- Tja, Jonte! Har du ätit blåbär?
Det var Jontes bästa kompis Anton som hojtade.
– Ja, hur vet du det? undrade Jonte.
– Det syns på ditt ansikte. Du är blå långt utanför läpparna!
Jonte skrattade och nu kunde man se att tänder och tunga också var riktigt blå.
– Vi har varit i skogen och plockat, hela familjen. Fast jag åt mest. Det blev bara lite på botten i min hink. Ska vi fara och skejta i rampen?
– Det var vad jag tänkte fråga dig. Det är två timmar tills jag ska äta så vi har gott om tid.
– Vänta så ska jag tvätta mig om munnen bara.

Blir du rädd om någon uppträcker att du har ätit blåbär?

- Det är väl inget att vara rädd för, säger du.

Blir du rädd om någon uppträcker att du brukar gå i kyrkan?

Du kanske svarar nej på den frågan också. Men kanske svarar du ja. Det beror på vad som brukar hända om andra får veta att du tror på Jesus. Det är lätt att prata om sin tro när man vet att alla man pratar med också tror på Gud. Men när man vet att några kompisar brukar reta dem som tror på Gud är det inte lika lätt. Då önskar man att någon som är

stor och stark ska stå bredvid en så att ingen vågar säga något elakt.

En gång blev aposteln Paulus mobbad för att han predikade att Jesus är Messias. Det hände i staden Korint. Det var många som gick emot honom och hånade honom. Men då kom Herren till Paulus i en dröm och sa så här till honom: *"Var inte rädd, utan tala och tigg inte! Jag är med dig och ingen ska angripa dig och göra dig något ont ..."*

Vi som tror på Jesus blir avslöjade. Det är som att äta blåbär. Det märks. För vi blir glada när vi får höra att Jesus har tagit bort våra synder. Vi blir glada när vi tänker på att Gud har gett oss evigt liv i himlen. Vi blir glada när vi får vara tillsammans med andra kompisar som också tror på Jesus. Den glädjen går inte att dölja. Och Herren säger samma sak till oss som han sa till Paulus: *"Var inte rädd, utan tala och tigg inte! Jag är med dig och ingen ska angripa dig och göra dig något ont ..."*

Lyssna på Jonte och Anton igen:

- Tja, Jonte! Har du varit i kyrkan nu igen? Det var Jontes bästa kompis Anton som hojtade.
– Ja, hur vet du det? undrade Jonte.
– Det är söndag. Klockan är halv ett och du kommer hem från stan. Precis när gallerian öppnar. Kons-

tigt! Det är ju nu man ska fara *in* till stan. Till gallerian eller på fotboll.

- Vi har varit i kyrkan hela familjen, sa Jonte glatt.
– Va trist. Sitta stilla. Det räcker med skolan.
– Nä, det var kul. Jag satt med två kompisar från sommarlägret. Pastorn hade en liten predikan för barnen. Det gillar jag. Och så fick vi sjunga en sång på afrikanska, med trummor till.
– Jaha. Jag trodde att pastorn bara pratade till de vuxna.
– Nä, han pratar så att jag förstår i alla fall. Inte allt, men det viktigaste.
– Vad skulle det va som är viktigt då?
– Att Jesus har befriat oss från våra synder och gjort oss till vänner med Gud.
– Tror du på det? undrade Anton och såg tvivlande ut.
– Klart jag gör. Jag är ju döpt. Jag är Guds barn.
– Lägg av, Jonte! Ska vi skejta i rampen en stund!
– OK. Jag ska bara hämta mina grejer! Men jag lägger inte av!
– Ja ja... jag vet hur du är... det där med Gud... du ger dig aldrig, suckade Anton.
– Nä, inte förrän du följer med mig en gång, skrattade Jonte.

Gunilla Hedkvist

B A R N S I D A N

*”Tänk på era ledare, som har predikat Guds ord för er.
Se, hur de slutade sin levnad, och följ deras tro.”
Hebr. 13:7*

Adolf Hoenecke

ADOLF HOENECKE föddes i Brandenburg i dåvarande Preussen den 25 februari 1835. Fadern var militär i den preussiska armén och tränade sonen mer i militär disciplin än i Guds Ord. Modern lärde däremot tidigt Adolf att be sin aftonbön och lita på Gud i allt. Sonen var vek till naturen men mycket begåvad och ville tidigt bli botanist. En släkting övertygade honom dock att läsa teologi.

Studier i Halle

Hoenecke började läsa teologi på universitetet i Halle och blev tidigt populär hos en av professorerna, Freidrich Tholuck. Universitet i Halle var pietistiskt influerat allt sedan Philip Speners tid. Hoenecke gick ut universitet med fina betyg och efter avslutade studier fick han plats som privatlärare hos en rik familj i Bern, Schweiz. Under denna tid formade Kejsar Wilhelm III den preussiska unionen där han tvingade lutheraner och reformerta

- 1835 - Föddes i Brandenburg utanför Berlin
- 1863 - Kom till Wisconsin-synoden som missionär
- 1867 - Professor i teologi
- 1868–1908 - Föreståndare för prästseminariet i Wauwatosa
- 1908 - Avled i Wauwatosa, Wisconsin

att gå i union. För många lutheraner blev detta ohållbart och man emigrerade till Amerika.

Missionär i Amerika

Första vågen av emigranter hade redan bildat Wisconsin-synoden 1849. Vid grundandet var inte Wisconsin-synoden en renlärig kyrka och dess förste ledare Muehlhauser var svag i läran.

Vid 28 års ålder kom Hoenecke 1863 till Amerika som missionär inom Wisconsin-synoden. Han hade då gift sig med Mathilda Hess som var dotter till en pastor i Berlin.

Teologisk ledare

Under ledning John Bading börjar Wisconsin-synoden sin konservativa vandring och blickarna riktas mot Missouri-synoden med dess konservativa store teolog CFW Walther. Efter många svåra år med teologiska dispyter inom WELS bildar man tillsammans med Missouri-synoden Synodalkonfe-

*I en serie som vi kallar **tänk på era ledare** ska vi i Bibel och bekännelse lära känna några lärare som varit noggranna med att i allt hålla sig till Guds rena ord. Tack vare deras trohet mot Ordet har vi idag en bekännelsekyrka i Sverige. När det gäller lutherdomen måste vi tyvärr för det mesta gå utanför landet.
I detta nummer ska vi presentera Adolf Hoenecke.*

rensen år 1872. Stor del i detta arbete hade Adolf Hoenecke som efter John Bading blir WELS nye president. WELS utbildar till en början sina pastorer i S:t Louis hos Walther men öppnar 1878 sin egen utbildning i Wauwatosa, Milwaukee. Ledare för denna präsutbildning blir Hoenecke och denna plats håller han till sin död 1908. Hoenecke var en mycket skicklig dogmatiker och hans Evangelische Lutherische Dogmatik anses som ett av de bästa verk som någonsin framställts inom lutherdomen. Orginalet är på tyska men de fyra banden finns även på engelska. Ett litet smakprov ur hans dogmatik följer här:

Läroämbetet, med vilket vi menar pastorsämbetet eller Ordets ämbete, är gudomligt instiftat.

Vi kan tala om Ordets ämbete i abstrakt mening och med det menar vi nåden. Skriften själv gör det i 2 Kor 3:4-8 där den talar om lagens ämbete som skrevs med bokstäver och evangeliets ämbete

som kommer genom Anden. Artikel V i vår augsburgska bekännelse talar också om Ordets ämbete i abstrakt mening: *"För att vi skola få denna tro, har evangelieförkunnelsens och sakramentsförvaltningens ämbete inrättats.*

Ty genom Ordet och sakramenten såsom genom medel skänkes den helige Ande, vilken hos dem, som höra evangelium, frambringar tron, var och när det behagar Gud" (CA V).

Vi kan även tala om predikoämbetet i konkret mening. Då menar vi dem som utövar Ordets tjänst, ämbetsinnehavarna. Bibelställen som talar om dessa är 1 Kor. 1:17 och Ef. 4:11.

Gud är instiftaren av detta ämbete

1) genom att han lovat sända lärare till sin kyrka (Jer. 3:15, Joel 2:23).

2) Han ger vad han lovat (1 Kor. 12:28, 2 Kor. 5:18)

3) för att bevara ämbetet till tidens slut (Ef. 4:11),

4) för att undervisningen skall vara i funktion (Hebr. 1:1),
5) för att utrusta kyrkans lärare med nödvändiga gåvor (2 Kor. 3:5).

(Evangelical Lutheran Dogmatics IV, sid. 187-188)

Hoenecke var mycket produktiv och var även redaktör för kyrko-bladet Evangelisch-Lutherisches Gemeinde-Blatt och den teologiska tidskriften Theologische Quartalschrift. Han blev 73 år och dog plötsligt och oväntat. Wisconsin-synodens uppskattning av sin store lärare har uttryckts så här av president Friedrich Soll:

"Dr Hoenecke var inte bara en del av den lutherska historien utan han hjälpte i hög grad till att skapa den."

Evangelical Lutheran Dogmatics består av fyra band som tillsammans kostar 134 USD.

För mer info, se www.nph.org

Ingvar Adriansson

Tänk om vi alltid kunde veta vad som är bra och vad som är dåligt...

Det var en gång en bonde som bodde i en by. Han hade en häst. Men en dag tog sig hästen igenom stängslet och försvann. Grannarna kom och beklagade honom: "Det var illa, du hade bara en häst och nu är den borta!" Men bonden svarade: "Tänk om vi alltid kunde veta vad som är bra och vad som är dåligt..."

Om några dagar kom hästen tillbaka, och han hade med sig fem vildhästar. Grannarna kom och sa: "Så bra, nu har du sex hästar! Det är verkligen bra." Men bonden svarade: "Hmmm, tänk om vi alltid kunde veta vad som är bra och vad som är dåligt..."

Några dagar senare försökte bondens son rida på en av de nya hästarna. Han valde den största

svarta hingsten, men föll av den vilda hästen och skadade sig i benet. Det blev aldrig bra igen utan han blev halt. Grannarna kom och sa: "Det var illa, du har bara en son och nu är han invalid. Det är verkligen illa!" Men bonden svarade: "Tänk om vi alltid kunde veta vad som är bra och vad som är dåligt..."

Så bröt världskriget ut och spred sig överallt. Alla friska unga män i byn blev inkallade och drog ut i kriget. Ingen av dem kom tillbaka hem för alla blev dödade. Tänk om vi alltid kunde veta vad som är bra och vad som är dåligt...

(Berättat av Pastor Martin Vrsecky vid KELK-konferensen i Riga)

Kära Ines!

Det känns så tomt efter dig nu när du har flyttat hem till Frälsaren. I många av dina brev skrev du om din längtan till det himmelska hemmet. När vi satt vid ditt köksbord dukat med kaffe och tårta satt du och filosoferade: "Jag undrar varför jag har blivit så här gammal. Gud vet." Alltid denna förtröstan. Du klagade ofta på din svaghet och ovärdighet. "Synden är med i allt." Din rättfärdighet fanns i Jesus Kristus och den var en gåva helt av nåd.

Du berättade om hur du i ungdomen kom till tro genom BV-predikanten Arvid Hydéns förkunnelse och vad Axel B. Svensson betydde för dig. När du kom till Uppsala för att lyssna på Biblicumföreläsningar i mitten av 1970-talet besökte du också vårt hem och den andliga gemenskapen gjorde att vi genast blev mycket goda vänner. Ålandsfärjan blev en bra förbindelselänk, men framför allt brevväxlingen. Det var alltid en högtid när ett brev med den prydliga småskolläraryrhandstilen låg i brevlådan. Oftast refererade du något ur den flitigt använda Lutherpostillan, någon Biblicumkassett eller predikokassett. I ett brev skriver du: "Profeten Malaki talar så dyrbart om Messias på Golgata, offerlammet som hade ett så stort värde att det täcker skulderna, alla våra skulder och hela världens. Vilken obergriplig Guds nåd få tro detta och så bli viss om vår salighet. När den saken får bli stor för vars och ens hjärta, då förenas Jesu vänner till ett redan här på jorden, hur skröpligt i många avseenden det än må vara."

Jag kommer att sakna dina brev, besöken hos dig, din stora tacksamhet och ödmjukhet, din omsorg och ditt härliga skratt. Eva och du har det bra nu. Vi ses när Gud vill!

Kära hälsningar från Birgitta

INES LINDBLOM fick genom en olyckshändelse lämna jordelivet den 9 juli 2009. Hon var kroppsligen ganska skröplig men helt klar i huvudet. Med undantag av några månader i vintras kunde hon bo kvar i sin egen lilla stuga i Gottby på Åland, där hon i sin krafts dagar omgav sig med en fantastisk blomsterprakt både ute och inne. Hon led av den andliga ensamheten, särskilt under senare år då hon inte längre orkade resa till kurser och möten i Sverige. Hon tillhörde först S:t Matteus församling i Upp-

sala och från 1988 finska LBK. Jukka Söderström var hennes själasörjare och besökte henne i stort sett varje månad.

Ines var en mycket flitig brevskrivare. En del av hennes brev till vännen Eva Söderström översattes till engelska av Karin Hokkanen och gavs 2003 ut i bokform på Northwestern Publishing House i U.S.A. (Ines Lindblom: Letters

from Ines . . . Dear Eva, www.nph.net). Tyvärr finns inte boken på svenska.

Birgitta Erlandsson

Noas Ark. Olje på lerret (60x100 cm)

Marianne Mortensen

Konst till Guds ära

S:t Markus församling i Ljungby har tre medlemmar som är bosatta i Esbjerg, Danmark. En av dem låter oss här få en liten inblick i sitt liv och sin väg till att bli konstnär. Sina motiv hämtar hon från Bibelns berättelser.

Jag har blivit ombedd att berätta lite om min verksamhet som konstnär och det gör jag gärna. Så långt jag kan minnas tillbaka har jag ritat på allt jag kunnat hitta, vilket betydde att mina föräldrar sällan kunde finna en bit papper att skriva på. Redan som halvstor flicka ritade jag färgläggningsskildrer till söndagsskolan och gjorde illustrationer till blad och föreläsningar.

Även om mina föräldrar nog hade blick för min begåvning

uppmuntrade de mig inte till att skaffa en konstnärsutbildning. Det betydde att det gick många år innan jag på allvar fick börja måla. Jag utbildade mig till sjuksköterska och arbetade en del år i yrket. Under alla år led jag dock av att den konstnärliga sidan av mig aldrig fick riktig plats. Jag tror dock att Gud hade sin egen plan med denna väntetid. När jag 1999 blev änka och hela min värld föll samman var det konsten som sakta men säkert gav mig

livslusten tillbaka. Samtidigt hade den fått inriktning. Det var den bibliska verkligheten som gav mig styrka och det kunde inte annat än smitta av sig på de tavlor jag målade. Idag kan jag inte alls föreställa mig att vara något annat än konstnär eftersom det ger så mycket glädje i mitt liv. Jag tror dock att den natt är nära då ingen av oss kan arbeta längre. För mig är det en glädje, för efter natt kommer alldeles säkert morgon. Men det är en sorg att så många inte känner den glädjen. Må Gud själv ge oss kraft att arbeta så länge det heter idag!

Marianne Mortensen
www.gallery-bible-art.dk

Språklig revidering av Folkbibeln

Arbetet med en språklig revidering av Folkbibeln 98 fortgår sedan flera år. Som ett exempel på detta arbete har nu ett Johanneshäfte getts ut som innehåller Johannesevangeliet och Första Johannesbrevet.

Texter som vi redan arbetat med ganska länge är Psaltaren, Höga Visan, Kolosserbrevet, Filemon, Jakobs brev, Första och Andra Petrusbrevet, Judas brev samt Uppenbarelseboken. Det finns planer på att nästa sommar ge ut en bok som innehåller en grundlig revidering av de poetiska skrifterna Psaltaren och Höga Visan. Men eventuellt sätter Svenska Folkbibeln ekonomi stopp för detta med tanke på de höga tryckerikostnaderna. Ekonomiskt stöd för revideringsarbetet kan sändas till Svenska Folkbibeln, pg 985971-1.

De nytestamentliga böcker som närmast står i tur för vårt revideringsarbete, sedan ovanstående böcker bearbetats ytterligare efter inkomna referenssynpunkter, är Matteus, Markus, Lukas och Apostlagärningarna.

Några exempel på revisionsförslag
Nedan redovisas först SFB-98, där efter den reviderade texten enligt Johannesboken 2009. Ändringar är fetmarkerade:

Joh. 1:24f

²⁴Några fariseer hade också sänts ut, ²⁵och de frågade honom

²⁴**De utsända kom från fariseerna**, ²⁵och de frågade honom

Joh. 2:10

"Varenda människa sätter först fram det goda vinet, och det som är sämre när gästerna börjar bli druckna. Du har sparat det goda vinet ända till nu."

"**Alla sätter** fram det goda vinet **först**, och det sämre när **gästerna** börjar bli **berusade**. **Men du** har sparat det goda vinet ända till nu."

Joh. 3:2

²Han kom till Jesus om natten och sade: "Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare, ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om inte Gud är med honom."

²Han kom till Jesus **en natt** och **sa**: "Rabbi, vi vet att **du är en lärare som kommit från Gud**. **Ingen** kan göra **de tecken du gör** om inte Gud är med honom."

Joh. 8:41f

De svarade: "Vi är inte födda i äktenskapsbrott. Vi har bara *en* fader, Gud." ⁴²Jesus svarade: "Vore Gud er fader, skulle ni älska mig

De svarade: "Vi är **inga oäktingar!** Vi har bara en **far**, Gud." ⁴²Jesus svarade: "**Om Gud var er far** skulle ni älska mig,

Joh. 13:2

²De åt kvällsmål, och djävulen hade redan ingett Judas, Simon Iskariots son, den tanken att han skulle förråda honom.

²De **var samlade till kvällsmåltid**, och djävulen hade redan ingett Judas, Simon Iskariots son, **tanken att förråda** honom.

Joh. 18:10

¹⁰Simon Petrus, som hade ett svärd, drog det och högg till översteprästens tjänare och högg så av honom högra örat.

¹⁰Då drog Simon Petrus **svärdet som han hade** och högg **mot** översteprästens tjänare **så att han högg** av honom högra örat.

Joh. 19:30

Och han böjde ner huvudet och gav upp andan.

Och han böjde ner huvudet och **överlämnade sin ande**.

1 Joh. 2:16f

¹⁶Ty allt som finns i världen, köttets begär och ögonens begär och högmot över livets goda, det

kommer inte från Fadern utan från världen. ¹⁷Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet.

¹⁶Allt som finns i **världen** – köttets begär och ögonens begär och högmot över **det man är och har** – det kommer inte från Fadern utan från världen. ¹⁷Och världen och dess begär **försvinner**, men den som gör Guds vilja **består för evigt**.

1 Joh. 3:9f

⁹Den som är född av Gud gör inte synd, ty Guds säd förblir i honom. Han kan inte synda, eftersom han är född av Gud. ¹⁰På samma sätt är det uppenbart vilka som är Guds barn och vilka som är djävulens barn: den som inte gör det rätta, är inte av Gud, ej heller den som inte älskar sin broder.

⁹Den som är född av Gud **lever inte i synd**, **för** Guds säd förblir i honom. Han kan inte **fortsätta** synda, eftersom han är född av Gud. ¹⁰**Så blir** det **tydligt** vilka som är Guds barn och vilka som är djävulens barn: den som inte gör det **rätta tillhör** inte Gud, **och inte** heller den som inte älskar sin broder.

Seth Erlandsson

JOHANNeseVANGELIET FÖRSTA JOHANNESBREVET

*Spåkligt
reviderad
utgåva*

Pris 20 kr. + porto

BIBLICUM FÖRLAG,
Släntvägen 10, 331 35 Värnamo.
E-mail: biblicum@bredband.net

Ibland är jag rädd för att dö.

Är det alltid syndigt att vara rädd för döden?

Jag uppskattar din ärlighet. Din fråga ger anledning att granska olika sätt att se på döden och söka oss fram till vad som är förenligt med Guds ord och hur Guds barn bör förhålla sig.

Inte låtsas om döden?

Många människor försöker ignorera döden eller tona ner hur verklig och oundviklig den är. Det är vanligt att tala om döden på ett vagt och försiktigt sätt. Unga ser döden som reserverad för gamla. Gamla gör upp listor på saker de ska hinna göra och tränger så bort tankarna på döden. Men döden fortsätter att vara något som vi alla kommer att ställas inför. Inga hektiska aktiviteter, ingen träning eller diet, inga meditationer och inga penningsummor kan ändra på det.

Vara rädd för döden?

Du är inte ensam om att vara rädd för döden. Döden är en fiende och en tjuv, inte en välmenande vän. Döden påminner oss om vår synd och den gudomliga lagens förbannelse för syndare. Döden skiljer oss från våra kära och för med sig sorg och bedrövelse. Jesus grät över sin vän Lasarus död och hur den påverkade hans familj – trots att han visste att han skulle väcka Lasarus till liv igen.

Men att hata döden och önska att den inte fanns är inte samma sak som att frukta den. Tidvis kanske vi inte känslomässigt skiljer på sådana likartade sätt att reagera. Ibland fruktar vi inte så mycket döden som själva döendet. Vi undrar om döden ska bli smärtsam och utdragen. Alla behöver komma underfund med sina egna känslor när det gäller detta, men låt oss skilja mellan att frukta för döendet och frukta själva döden. Det ligger inget förtjänstfullt i att frukta döden. Det är inte vad Gud vill att vi ska göra. Skriften uppmanar oss att inte vara rädda för döden. *Om jag än vandrar i dödsskuggans dal fruktar jag intet ont, ty du är med mig* (Ps. 23:4). Paulus skrev till filipperna: *Ty för mig är livet Kristus och döden en vinst* (Fil. 1:21). De många

återkommande uppmaningarna att inte frukta och de många argumenten som gör oss rustade att handskas med fruktan visar på ett bättre förhållningssätt.

Vilja dö?

Föremålet för vår tro, Jesus och hans ställföreträdande död och uppståndelse, ger nyckeln till hur vi kan höja oss över fruktan för döden. Döden har blivit besegrad. Dödens udd togs bort när Kristus lydde lagen och vann förlåtelse åt oss. För dem som tror på Kristus blir döden ett gudomligt verktyg som befriar oss från vår jordiska pilgrimsfärd på väg till härligheten. Jämsides med känslor av obehag inför denna fiende kan vi i Kristus se döden som en tjänare åt vår Frälsare och åt oss, hans återlösta folk.

Lugnt se fram emot döden?

Gud uppmanar oss gång på gång att vara vaktsamma och varje dag ta med döden i beräkningen. Vi kan med tillförsikt och lugn tänka på döden, hantera ängslan genom att fokusera på Kristi fullkomliga verk för oss, påminna oss det när vi bereder oss att lämna den här världen och öva oss i en sund iver att acceptera verkligheten när och var det behagar Gud.

Petrus har en av mina favoritbeskrivningar av Jesus under hans lidande och korsfästelse: *När han blev smäddad smädade han inte igen, och när han led hotade han inte utan överlämnade sin sak åt honom som dömer rättvist* (1 Petr. 2:23). Jesus anförtror sig åt sin Fader i sitt djupa lidande. Trots de otroliga plågor han fick utstå och trots att han måste möta döden på ett sätt som vi aldrig behöver göra gjorde han det med förtröstan. Han accepterade döden när han gav sitt liv av fri vilja (Joh. 10:18). Även om vi kämpar med fruktan och svaghet har vi förmånen att vara lika vår Frälsare när vi möter döden. Vi vinner en överväldigande seger genom honom som har älskat oss.

*Av professor Forrest Bivens,
Forward in Christ april 2009*

Läger på Hjälmargingården 2009

Så var årets höjdpunkt – LBK's läger på Hjälmargingården - till ända.

Vad kan vi säga om årets läger? Förmodligen endast ett ord - Succé!!!!

Några guldkorn att minnas från årets läger:

- Läger handlar mycket om gemenskap församlingsmedlemmar emellan. Vi som tillhör en liten kyrka sett till antal medlemmar behöver dessa träffar för att möta medlemmar i våra olika församlingar. I år var vi ca 160 personer som deltog. För våra barn och ungdomar är det oerhört viktigt att få träffa andra i samma åldrar som delar deras tro. Det märks att de har lätt att känna gemenskap med varandra och ett bevis för detta är väl deras önskan om att förlänga lägret med ytterligare en dag.
- Beach-Volley: Härligt att se alla barn och ungdomar i alla åldrar spela ihop timme efter timme. Efter det bad och glass.
- Ulrik sjunger ungarlsvisan: Troligen oväntat för de flesta men inte desto mindre uppskattat. Vi sjöng alla med i refrängen. Efter en grillkol som inte ville hetta till räddade Ulrik korvätningen med glödande sång.
- Vad vore ett läger utan Andreas Frank? IT-fattigt och utan fria ackord.
- Vad vore ett läger utan Anna Karlsson? Omöjligt.
- Samtalen med ungdomarna har uppskattats mycket. Detta är vi väldigt glada för eftersom de på läger blir stärkta i sin kristna tro i gemenskapen med

jämnråga och möjligheten till fin undervisning. Detta underlättar sedan i möten med kompisar där tron ibland blir ifrågasatt.

- Vi har även intervjuat de mindre barnen som gav följande omdöme om lektionerna: "Det var roligt"! Gunilla och Sofie stod för ett genomtänkt upplägg till alla som ledde lektionerna.
- Föredrag i världsklass: Våra föredragshållare gör frågetecken till utropstecken. Med sina tydliga och klara föredrag blir allt solklart. Vi kände oss tacksamma för detta och styrkta i tron. Även andakterna var mycket värdefulla.
- Kvällssamlingarna där respektive församling ordnade fika och kvällsmacka var en lyckad satsning.

Till sist får vi tacka alla som var med för alla bidrag med guldkorn dessa dagar. Vi får tacka Gud som gav oss förutsättningarna för detta fantastiska läger.

Så ett hett tips till 2010. Boka in i era almanackor: "Läger på Hjälmargingården – jag tar semester 21-25 juli nästa år"!!!

Vid datorn:

Linda Gunnarsson och Ingrid Olsson

Kvinnomöte

Glada deltagare efter lärosamtal med S:t Johannes församling

Utsikt från bastun

Suomen Lutherilainen Tunnuskirkko

LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKAN I FINLAND hade sitt sommarläger på vildmarkshotellet i Rokua i norra Finland den 10-12 juli. Temat var Jesu ord i Joh.17:22 *"Att de må vara ett"*. Trettiotvå personer besökte lägret, bland dem gäster från Vasa S:t Johannes församling med Ola Österbacka i spetsen. Förutom andakter och olika möten för samtal fick vi med stor behållning lyssna till föredrag av pastor John Vieths från WELS, Seth Erlands-son från Sverige och pastor Juhani Viitala från den egna kyrkan.

I sitt föredrag *"Hur kan alla vara ett?"* sa pastor Viitala bl.a. att

vi bekännelsetrogna lutheraner borde uppmana medlemmar i kyrkor som tolererar falska läror att lämna sin försåtliga gemenskap. Sådana gemenskaper kan inte hävda att de är ett med den gamla, apostoliska kyrkan. Vår kyrka är genom sin tro, lära och bekännelse "den rätta gamla kyrkan".

SLT (LBK i Finland) kan genom vår tro, lära och bekännelse bevisa att vi är en rätt synlig kyrka och uppmana de folkkyrkliga att ge motsvarande bevis om sin egen kyrka. Eftersom de inte förmår göra det, är det på tiden att de lämnar den falska kyrkan och ansluter sig till en rätt synlig kyrka.

I centrum för vår kyrka står rättfärdiggörelsen genom Kristus

allena och som följd företräder vi en etik i enlighet med Guds budord. Herren Jesus Kristus gör själv skillnad mellan falsk och rätt kyrka, pluralistisk och renlärig kyrka när han säger: "Akta er för de falska profeterna, som kommer till er klädda som får, men i sitt inre är rovlystna vargar" (Matt.7:15). Luther säger allvarligt: "Rättfärdiggörelsens läropunkt är allra viktigast och hörnstenen ensam föder församlingen, livnär, bygger, uppehåller och försvarar den. Utan den kan Guds församling inte stå en enda stund" (Pieper, s. 30). Löscher betonar att trosrättfärdigheten är trosartikelns huvudpunkt, med vilken den evangeliska kyrkan står eller faller (s.111).

SLT har samma av Kristus instiftade dop som urkyrkan. "En Herre, en tro, ett dop" (Ef. 4:5).

Vi har det av Kristus instiftade altarets sakramentet, som kristenheten sedan dess alltid brukat. Vi har binde- och lösenycklarna, vilka vi använder i enlighet med Kristi instiftelse. "Jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen" (Matt.16:19). Vi har Ordets ämbete och Guds ord rent och klart. Vi håller fast vid Guds ord utan att lägga till eller dra ifrån

och håller det som ofelbar sanning, så som den gamla kyrkan gjort. Vi högaktar den jordiska överheten precis som den gamla kyrkan. Likaså är vi äkten-skapet mellan man och kvinna som ett gudomligt, välsignat och gott skapelseverk för släktets fortbestånd och mot skörlevnad. Våld och orättvisor som vi möter hämnas vi inte utan ber i våra gudstjänster för våra fiender, så som även Kristus och apostlarna gjorde.

Vi kan säga till folkkyrkans medlemmar: Ni har genom att under-teckna den gemensamma deklARATIONENS falska rättfärdiggörelselära accepterat den romerska kyrkans obibliska nådelära och bevisat er vara en pluralistisk och falsk kyrka. Ert godkännande av abort, samboende och homofila förhållanden visar också att ni inte är den gamla rätta kyrkan utan en ny falsk kyrka. När vi lämnade statskyrkan lämnade vi ingalunda den sanna, rättlärande kyrkan utan en läropluralistisk kyrka som man enligt Guds ord ska undvika. Även om människan kan bli räddad i en pluralistisk kyrka, såvida evangeliet ännu finns där, ska en kristen i enlighet med Kristi ord fly falsk lära och ansluta sig till en kyrka som likt den gamla apostoliska kyrkan vägrar gemenskap med falska lärare.

Jukka Söderström

Historiskt kyrkomöte i Norge

1 LBKs medlemmar samlade under gudstjänsten på söndagen.

2 Egil Edvardsen tolkar John Vieths (USA) föredrag.

3 Lekdags första kvällen.

4 Deltagarna på kyrkomötet samlade efter avslutningsgudstjänsten.

”Guds menighet er jordens største under” var temat för sommarens kyrkomöte i Grinde, nära Haugegesund på Norges västkust. Detta tema var också ämnet för det inledande föredraget där Egil Edvardsen gjorde en grundlig genomgång av Bibelns lära om den kristna församlingen. Medan kören övade dukades sedan ett magnifikt smörgåsbord upp och avnjöts innan det var dags för mer mat för själen vid aftonbönen med predikan av vår tyska systerkyrkas ordförande Rolf Borszik.

Social samvaro stod sedan på programmet. Man skulle ha kunnat kalla det social träning. De som var med på den sista gemensamma svensk-norska kyrkokonferensen i Kopervik i Norge förra året minns

säkert Terje Todnem som påhittig lekledare. Den här kvällen var han i farten igen och fick unga och gamla att tillsammans försöka lösa både fysiska och intellektuella uppgifter som ledde till många skratt och god hjälp att lära känna varandra över alla ålders- och språkgränser.

Jukka Söderström berörde i lördagens morgonbön bakgrunden till att de finska medlemmarna av svenska LBK 1988 bildade vår finska systerkyrka. Man fann det angeläget att i Finland mera självständigt ta itu med finska angelägenheter.

Den lutherske bekjennelseskirkens väl förberedda första årsmöte hölls under lördag förmiddag i en mycket god anda. Egil Edvardsen betonade att beslutet att organisera sig som en

egen kyrka efter 31 år tillsammans med svenska LBK vuxit fram efter en längre tids överväganden. Det har inte att göra med några motsättningar och det ligger inga dåliga känslor bakom. Både svenska och norska delen av LBK anser att det är bra för kyrkorna och hoppas på ett fortsatt gott samarbete. Efter val av kyrkostyrelse, lärokommission m.m. stod hela församlingen upp och sjöng psalmen *Guds menighet er jordens største under! Mens verdens skickelse i hast forgår er Kristus i all evighet den samme, og fast hans rike på sin klippe står. Mens verdens riker stiger och de synker, går kirken mot fullkommenhetens vår.* Därefter förklarades Den lutherske bekjennelseskirke som en självständig kyrka genom att följande förslag antogs:

EFTERSOM Gud i sin nåd har kallat oss genom evangeliet och insatt oss i sin kristna kyrka på jorden,

EFTERSOM den helige Ande kallar, församlar, upplyser och helgar hela den kristna kyrkan på jorden genom nådens medel, evangeliet i Ord och sakrament,

EFTERSOM Gud har visat i sitt Ord att de kristna trofast ska samlas kring nådens medel för att bli styrkta och uppbyggda i sin tro, och

EFTERSOM Gud vill att de kristna ska ha samma tro, lära och bekännelse

BESLUTAR vi som är samlade till Den Lutherske Bekjennelseskirkens första kyrkomöte 2009, med tack till Gud som i sin stora nåd har kallat oss in i sin kyrka på jorden, att bilda Den Lutherske Bekjennelseskirke (LBK).

Man beslöt att förklara kyrkogemenskap mellan Den lutherske bekjennelseskirke (LBK i Norge) och LBK i Sverige samt alla medlemskyrkor i KELK. Detta kan egentli-

gen mera ses som ett konstaterande av fortsatt kyrkogemenskap med dessa kyrkor.

Under eftermiddagen hölls föredrag av Seth Erlandsson över ämnet *För att världen ska förstå att du har sänt mig* och John Vieths över ämnet *När vi möter kristna från andra kyrkor*. Sedan var planen för kvällen att fira den nya kyrkan med grillning utomhus. Mycket grillat och gott blev det, men ett ihållande regn under hela lördagen gjorde att festen måste hållas inomhus.

Söndagens högmässopredikan hölls av John Moldstad, president för vår systerkyrka ELS i USA.

Den högtidliga högmässan blev slutpunkten på två trosstärkande dagar där den härliga gemenskapen mellan trossyskon från många länder orsakade glädje och tacksamhet till honom som lät det ske, vår gode Skapare och Fader. Mycket arbete låg bakom att dagarna blev så lyckade, inte minst de som slet i köket för att göra dagarna till en oavbruten fest!

Birgitta Erlandsson

Delgivning av ett pressmeddelande:

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling (StJ) och Suomen Luterilainen Tunustuskirkko (SLT, på svenska Lutherska bekännelsekyrkan i Finland) har efter lärosamtal konstaterat samsyn i tro, lära och bekännelse, och har därför ingått kyrkogemenskap. Det betyder i praktiken att det blir möjligt att hålla gemensamma gudstjänster och gemensamt fira nattvard.

SLT har två församlingar, i Helsingfors och Haukipudas, med predikoverksamhet också i Vasa. StJ har gudstjänstverksamhet i Vasa och Pedersöre. Samtalen har pågått sedan oktober i fjol och avslutades i juli. StJ fortsätter också samtalen med lutherska församlingar i Sverige.

DOP

Carl Anders Erik Petrus Nordberg,
son till Marie Simas-Nordberg och Carl Nordberg
född 13/1 2009, döpt 8/3 2009
Dopförrättare pastor Peter Öman,
dopvittne Petrus farfar Anders Nordberg

KYRKLIG BEKRÄFTELSE

EFTER BORGERLIG VIGSEL

Sara Billsson och Jörgen Pettersson, 090523
S:t Markus församling, Ljungby

VIGSEL

Lovisa Sjöqvist och Adam Spaude, 090612
S:t Paulus församling, Uppsala/Stockholm

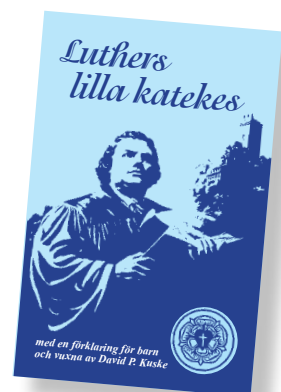
DOP OCH MEDLEMSUPPTAGNING

Oscar Sandstedt, 090705
S:t Paulus församling, Uppsala/Stockholm

MEDLEMSUPPTAGNING

Kalevi och Elisabeth Hevosmaa, 090715
S:t Markus församling, Ljungby

Ny
reviderad
upplaga

LUTHERS LILLA KATEKES

av David P. Kuske

Kostar endast 175 kr
(384 sidor och inbunden)

Beställs från

BIBLICUM FÖRLAG, Släntvägen 10, 331 35 Värnamo.
E-mail: biblicum@bredband.net

Måste man kunna allt?

Många andra tecken, som inte är nedskrivna i denna bok, gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn. Men dessa har blivit nedskrivna för att ni ska tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron ska ha liv i hans namn. (Johannes 20:30,31)

EN ÄLDRE KVINNA kom en dag för många år sedan in i en liten kyrka i Brasilien och frågade missionären från U.S.A. om han ville studera Uppenbarelseboken med henne. När han frågade varför sa hon: ”Jag vet att jag inte kan komma till himlen om jag inte förstår hela Bibeln, och Uppenbarelseboken är den bok jag har mest problem med.”

”Nåja”, svarade han, ”om det är sant att man måste förstå hela Bibeln för att komma till himlen klarar nog inte jag av det heller. Jag lär mig förstå mer och mer för varje dag och behöver fortsätta att lära mig resten av livet. Gud säger aldrig att man måste förstå hela Bibeln för att få komma till himlen. Han säger att man behöver tro på Jesus. Vi kanske skulle börja med att tala om Jesus.” Och det var just vad de gjorde. Hon trodde på Jesus och jag är säker på att hon är i himlen nu.

Vi måste inte vara bibliska allvetare. Aposteln Johannes kände förvisso till att det var så. Han kunde ha skrivit och berättat om varenda under Jesus gjorde, men han behövde inte göra det. Ledd och inspirerad av den helige Ande skrev han ner allt vi behöver veta för att tro att Jesus är Kristus.

Det finns många skäl till att Gud har gett oss en skrift som innehåller allt han vill att vi ska veta till rättesnöre i livet, till tröst under svårigheter, till hjälp att kunna skilja mellan sant och falskt, till att se och erkänna vår synd och vårt behov av hans frid. Men framför allt har han gett oss Bibeln för att vi ska kunna tro att Jesus är Kristus. Han vill mer än allt annat att vi ska ha den frid som övergår allt förstånd så att vi kan leva med honom i evighet.

Det är illa när kristna försummar predikan och Guds ords undervisning. Det är illa när vi försöker lära oss mer om allt annat än Guds ord. Det är illa när människor förvränger Guds undervisning eller försöker använda den på ett högmodigt sätt för att vinna diskussioner med andra. Det känns hemskt när vi ser Guds ord missbrukas på detta sätt och vi ber Gud förlåta oss.

Men Jesus har betalat för alla synder. Hans uppståndelse bevisar det. När vi växer i vår förståelse av Bibeln växer också vår frid. Fortsätt att växa!

Käraste Jesus, fortsätt att öppna Skriften för mig och hjälp mig att förstå den bättre. Tack för att du låtit allt bli nedskrivet som jag behöver för min frälsning! Amen.